

Dosar nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ...
SECȚIA

Ședința publică din 31 Octombrie 2024

Președinte ...

Grefier

ÎNCHIEIERE

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii și pe pârâta, având ca obiect obligația de a face.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează cele anterior menționate cu privire la procedura de citare, că prezenta cauză se află la prim termen de judecată, după care:

În temeiul art. 131 din Noul Cod de procedură civilă, Tribunalul, din oficiu, procedează la verificarea competenței și constată că este competent general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, având în vedere prevederile art. 10 alin. 1 și alin. 3 din Legea nr. 554/2004.

În temeiul disp. art. 238 C.pr.civ. instanța estimează durata cercetării judecătorești la trei luni, corespunzătoare a două termene de judecată.

Cu titlu prealabil, instanța pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept: dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 153/2017 raportat la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) lit. b și c din același act normativ, astfel cum a fost stabilită prin Decizia ÎCCJ- Completul pentru dezlăgarea unor chestiuni de drept nr. 80/2023 și Decizia CCR nr. 794/2016, salariul de bază al funcționarilor publici din cadrul direcțiilor județene de sănătate publică trebuie să se realizeze la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul aceleiași categorii profesionale respective familii ocupaționale existent la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Instanța rămâne în pronunțare inclusiv pe suspendarea judecății până la soluționarea de către ICCJ a chestiunii de drept și va amâna pronunțarea la data de 14.11.2024 pentru când pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

INSTANȚA

Având nevoie de timp pentru a delibera, urmează să amâne pronunțarea,

DISPUNE

Amână pronunțarea la data de 14.11.2024. Pronunțarea se va face prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, conform art. 396 alin.(2) Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședința publică de la 31 Octombrie 2024.

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Dosar nr.

R O M Â N I A
TRIBUNALUL
SECȚIA

Ședința publică din 14 Noiembrie 2024

Președinte ...
Grefier

Î N C H E I E R E

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii ... și pe pârâta, având ca obiect obligația de a face.

Dezbaterile asupra fondului cererii au avut loc în ședința publică din 31.10.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14.11.2024, când:

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față,

Prin cererea depusă la data de 30.08.2024 și înregistrată pe rolul Tribunalului Iași sub nr. ..., reclamantii ..., membrii de sindicat, prin reprezentant legal ..., au solicitat, în contradictoriu cu pârâta ..., obligarea pârâtei să stabilească salariul de bază al reclamantilor la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru aceleași funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii (ocupaționale, existent la nivelul ..., precum și să recalculeze și să achite drepturile salariale cuvenite reclamantilor reprezentând diferența dintre drepturile salariale stabilite la nivelul maxim și drepturile achitate efectiv începând cu lui a ianuarie 2024 până la data plății efective, actualizate cu rata inflației, de la data nașterii dreptului, cu dobânda legală penalizatoare, până la plata efectivă a acestor drepturi.

În fapt, reclamantii dețin calitatea de funcționari publici în cadrul ..., ocupând funcția de inspector superior, gradație de vechime 5 și, respectiv, consilier superior, gradație 5.

Reclamantii au arătat că la 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017, care a integrat dezlegările oferite prin Detizia nr. 794 din 2016 a Curții Constituționale în normele de la art. 6 lit. b) și c) din această oricărui bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării în salariul maxim aflat în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate, în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă egală.

Conform prev. art. 39 alin. 3) din Legea-cadru, prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul are calitatea de ordonator de credite.

Prin Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice s-a urmărit înlăturarea discriminărilor create prin legislația anterioară, iar până la aplicarea integrală și unitară a anexelor legii începând 1 cu anul 2023, în perioada aplicării etapizate conform art. 38 din lege, salarizarea personalului se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care este numit, art. 39 din lege constituind temeiul legal pentru eliminarea inechităților.

Aspectul potrivit căruia, între persoanele care exercită funcții similare (aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate) nu ar trebui să existe diferențe salariale, aspecte care se regăsesc și în cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016.

În România, respectarea Constituției este obligatorie, potrivit art. 1 din Legea Fundamentală.

Motivația în drept a acestor pretenții rezidă din interpretarea jurisprudențială, cu caracter obligatoriu, dată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr.20/2023 care a statuat că în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

Referitor la cuantumul maxim al salariilor de bază ce se solicită în prezenta speță, cu indicarea funcțiilor similare pentru care se pretind drepturile solicitate, potrivit pct. 39 din Decizia ICCJ nr. 80/20p; în temeiul cărora am formulat acțiunea, în vederea egalizării prevăzute de Decizia mai sus menționată. Curtea Constituțională a reținut la paragraful 32 din această decizie că «nivelul maxim al salariului de bază»... la care se face egalizarea prevăzută de art. 3* alin. (1) din OUG nr. 57/2015 urmează să se stabilească prin raportare la o funcție similară, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, în aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale.

În ceea ce privește cuantumul maxim al salariului de bază ce se solicită, instanța va obliga pârâta să stabilească salariul de bază al reclamantilor prin raportare la salariul deținut de un alt salariat cu o funcție similară din cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, poz. IA Funcții publice de conducere/execuție - consilier, consilier juridic, experți inspector, grad profesional superior, gradație de vechime 5, respectiv de 12.293 lei, pentru considerentele mai sus arătate.

O dată cu intrarea în vigoare a Deciziei ICCJ nr. 80/2023, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 84 din 30 ianuarie 2024, având în vedere caracterul imperativ și general obligatoriu al Deciziei, pârâta avea obligația de a stabili salariul reclamantilor în conformitate cu prevederile deciziei, la nivelul maxim.

Această obligație apreciază reclamantii că subzistă atât începând cu luna ianuarie 2024 (luna intrării în vigoare a Deciziei ICCJ 80), cât chiar mai devreme: iulie 2017 (luna intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017), având în vedere asumarea de legiuitor a egalității de tratament juridic, un tratament juridic echitabil și nediscriminatoriu între categoriile de personal din sectorul bugetar care desfășoară muncă de valoare egală, în sensul de a se asigura acestora, prin aplicarea dispozițiilor legii de salarizare, o remunerație egală, așa cum s-a reținut și la pct. 29 alin. 38 din considerentele Deciziei nr. 23 din 26 septembrie 2016 a ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea chestiunilor de drept. Principiul remunerării egale și al egalității de tratament, unul din principiile fundamentale ale Comunității Europene. În interpretarea acestui principiu (la care face referire Directiva 75/117/TCE adoptată în 1975 privind plata egală), potrivit Hotărârii preliminare a Curții (CJCE) din 8 aprilie 1976, în cauza Defrenne c. SABENA, 43/75, Rec. 4551], privind interpretarea art. 119 din Tratatul CEE (art. 141 privind Tratatul CE), s-a statuat că principiul remunerării egale din art. 119 este susceptibil de a fi invocat în fața instanțelor naționale, iar acestea au datoria de a asigura protecția drepturilor pe care această dispoziție o conferă justițiabililor, în special în cazul discriminărilor care își au originea în mod direct în dispoziții legislative sau convenții colective de muncă, precum și în

cazul unei remunerări inegale pentru muncă egală atunci când aceasta este realizată în aceeași instituție sau în același serviciu, privat sau public.

În cauză, instanța de fond este sesizată cu o acțiune având ca obiect stabilirea cuantumului salariului brut lunar, în motivarea căreia arată că reclamanții pe care îi reprezentăm au salariul de bază brut mai mic decât alți colegi din alte instituții din țară încadrați în alte instituții sau autorități publice pe aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale a "funcționarilor publici", respectiv familii ocupaționale de funcții bugetare "Administrație", realizându-se astfel o discriminare între reclamanți și alți colegi cu aceeași încadrare, ca urmare a aplicării greșite a actelor normative succesive emise în materia salarizării, așa cum în mod constant și succesiv au reținut ÎCCJ și CCR.

Din înscrisurile depuse la dosar rezultă că reclamanții din prezenta cauză beneficiază de un salariu mai mic decât cel al colegilor acestora din cadrul instituțiilor similare din țară, precum cea expres indicată, ceea ce creează o discriminare în raport cu prevederile alin. 1 art. 16 din Constituția României și ale art. 39 și art. 6 nediscriminării din Legea nr. 153/2017 care consacră în mod expres respectarea principiului calității salariale și a principiul remunerării egale și al egalității de tratament, unul din principiile fundamentale ale Comunității Europene. În interpretarea acestui principiu (la care face referire Directiva 75/117/TCE adoptată în 1975 privind plata egală), potrivit Hotărârii preliminare a Curții (CJCE) din 8 aprilie 1976, în cauza Defrenne c. SABENA, 43/75, Rec. 4551 [1], privind interpretarea art. 119 din Tratatul CEE (art. 141 privind Tratatul CE), s-a statuat că principiul remunerării egale din art. 119 este susceptibil de a fi protecția drepturilor pe care invocat în fața instanțelor naționale, iar acestea au datoria de a asigura această dispoziție o conferă justițiabililor, în special în cazul discriminărilor care își au originea în mod direct în dispoziții legislative sau convenții colective de muncă, precum și în cazul unei remunerări inegale pentru muncă egală atunci când aceasta este realizată în aceeași instituție sau în același serviciu, privat sau public.

Pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Prin desfășurarea aceluiași activități, atribuții și competențe la nivelul aceluiași funcții publice este necesar ca prevederile legale menționate să fie aplicate în sens pozitiv, adică în avantajul salariatului și nu în dezavantajul acestuia, astfel încât să se ajungă la salarii de bază identice pentru aceleași funcții, aceleași atribuții și competențe și să nu se creeze discriminări.

În situația de față, prin acordarea, în cadrul aceleiași familii ocupaționale, pentru aceeași categorie de personal care îndeplinește aceleași atribuții, a salariilor de bază diferite este încălcat flagrant inclusiv principiul egalității între cetățeni prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Pârâta ... a formulat întâmpinare, prin care a arătat că, din acțiunea introductivă se poate reține că reclamantii contestă modalitatea de stabilire a drepturilor salariale începând cu data de 01.01.2024. acuzând faptul că la stabilirea acestora au fost încălcate principiul nediscriminării și egalității de tratament, așa cum acestea sunt reglementate de art. 6 lit. b) și c) din Legea nr. 153/2017.

În susținerea acestei teze, reclamantii fac trimitere la jurisprudența constituțională, respectiv dezlegările date de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, dar și prin Decizia nr. 80/2023 a ICCJ referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

În contextul arătat, se solicită intervenția instanței arătând că la nivelul aceleiași familii ocupaționale sunt salariați din cadrul altor instituții sau autorități publice, vezi ..., încadrați pe aceeași funcție, treaptă, grad, gradatie, vechime în muncă și în specialitate cu salarii de baza diferite, mult mai mari decât al reclamanților, fapt discriminatoriu ca urmare a aplicării greșite a actelor normative în materia salarizării, fapt ce contravine legii și, de asemenea, Deciziilor Curții Constituționale și Deciziilor ICCJ.

Luând în considerare toate acestea instanța este investită să analizeze această situație în raport de dovezile administrate și să constate că salariile de care beneficiază salariați cu funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, din cadrul ..., sunt diferite, cu mult mai mari, decât cele stabilite și acordate reclamanților.

B. În raport de motivele de fapt și de drept pe care reclamantii își fundamentează acțiunea solicită cu prioritate instanței să constate ab initio următoarele:

Analizând într-o primă fază cererea introductivă constată că aceasta este lacunară și nu conferă suficiente informații și/sau dovezi funcție de care să se poată analiza temeinicia și legalitatea solicitării.

De asemenea, nu este indicat actul administrativ pe care îl contestă reclamantii și nu este probată situația de discriminare pe care o acuza acestia din perspectiva tratamentului diferit în raport de alte persoane aflate în situații identice sau comparabile.

Tot în aceasta ordine de idei reiterează că nu este indicat actul normativ pe care se fundamentează cererea.

Așadar, suntem în situația unei acțiuni formale prin care se invocă anumite motive de nelegalitate la stabilirea salariului de bază care privesc încălcarea principiului nediscriminării și al principiului egalității.

Trecând peste aceste aspect, se reține generalitatea obiectului cererii cu toate acestea din petiturile acțiunii putem reține că data nasterii dreptului este indicată ca fiind 01.01.2024, or bazat pe acest aspect învederează următoarele:

Începând cu anul 2017, prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a aprobat un sistem de salarizare nou, unitar, pentru tot personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului care se bazează pe respectarea următoarelor principii:

ART. 6

Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

Mai mult, la art. 9, se aprobă că salariile de bază sunt prevăzute în anexele nr. I-IX la lege :

Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare, sporurile și alte drepturi salariale specifice fiecărui domeniu de activitate corespunzător celor 7 familii ocupaționale de funcții bugetare, pentru personalul din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru funcțiile de demnitate publică, sunt prevăzute în anexele nr. I-IX.

Iar la art. 10 alin.(1) se stabilește că acestea sunt differentiate pe funcții, grade/trepte și gradații.

În ceea ce privește cererea reclamantilor observăm că nu vizează o situație punctuală, funcție de care să se poată analiza existența/inexistența discriminării or în lipsa unei informații concrete arată, în ceea ce urmează modul în care la nivelul ... au fost stabilite drepturile salariale de care beneficiaza reclamantii începând cu data de 01.01.2024.

Prin OUG nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, care în fapt aduce modificări și completări la Legea-cadru nr.153/2017. s-a reglementat stabilirea nivelului de salarizare a funcționarilor publici și personalului contractual din serviciile publice deconcentrate ale instituțiilor din subordinea și sub autoritatea Ministerului Sănătății, respectiv direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București la nivelul la nivelul de salarizare al personalului din cadrul instituțiilor în subordinea cărora funcționează, respectiv Ministerul Sănătății, sens în care prin art. III, pct. 3 și 4 se modifică/completează Anexa nr. VIII, la capitolul I litera A punctul I, asteriscul "*" și Anexa nr. VIII, la capitolul II, litera A punctul I, asteriscul "*).

Tot prin acest act normativ. respectiv art. V, sunt reglementate condiționalitățile pe care ordonatorul de credite trebuie să le respecte la stabilirea drepturilor cuvenite salariaților și anume :

Diferențele salariale pentru funcțiile din cadrul structurilor subordonate rezultate din prevederile art. III pct. 3 și 4 și ale art. IV, se aplică în două tranșe egale, începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024.

Diferențele salariale se calculează la salariul de bază aferent lunii decembrie 2023.

Salariile stabilite nu vor depăși salariile aflate în plată la structurile supraordonate, respectiv salariile din cadrul Ministerului Sănătății.

De asemenea, în acord cu dispozițiile legale, la stabilirea salariului de bază au fost avute în vedere:

Adresa MS - DPSS nr . 112/10.01.2024 prin care este transmisă lista funcțiilor publice și a celor contractuale din cadrul MS, cu salarizarea aferentă stabilită valabilă la data de 31.12.2023

Ordinul comun MS și MMSS nr. 896/583/02.02.2024 privind asimilare funcțiilor și a salariului de bază pentru personalul din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.

Prin urmare, pe lângă actele normative prezentate au fost avute în vedere și actele administrative anterioare de stabilire a salariului de bază, respectiv salariul de bază aferent lunii decembrie 2023, fapt care probează corectitudinea, realitatea și legalitatea drepturilor

salariale acordate, atât în ceea ce privește diferențelor rezultate, cât și cuantumul tranșelor începând cu 1 ianuarie 2024 și 1 iunie 2024.

Referitor la situația de discriminare pe care o acuză reclamantii în raport de alte categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupationale, apreciază că analiza este una mult mai complexă și trebuie demonstrată dincolo de orice dubiu.

Astfel, OUG nr. 137/2002 definește „discriminarea ca fiind „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice ”.

Tot pe acest subiect doctrina. dar si jurisprudența definesc discriminarea ca fiind „diferența de tratament aplicată la două sau mai multe persoane aflate în situații identice sau comparabile pe baza unui criteriu interzis sau, dimpotrivă, tratarea identică a unor persoane aflate în situații diferite, atât timp cât un asemenea tratament nu are o justificare rezonabilă și obiectivă.”

Așadar „principiul egalității de tratament ” exclude ca „situațiile compatibile” să fie tratate diferit, iar „situațiile diferite” să fie tratate identic, or cererea dumneavoastră nu conține nici un element și/sau informație care să permită o analiză obiectivă și întemeiată a acestei situații.

Dat fiind considerentele de fapt si de drept mai sus prezentate precizează că stabilirea salariului de bază s-a făcut cu respectarea prevederilor legale.

2. Obligarea ... să recalculeze și să achite drepturile salariale cuvenite reclamantilor reprezentând diferența dintre drepturile salariale stabilite la nivelul maxim și drepturile achitate efectiv începând cu luna ianuarie 2024 până la data platii efective, actualizate cu rata inflației, de la data nașterii dreptului, cu dobânda legală penalizatoare, până la plata efectivă a acestor drepturi, este un capăt de cerere accesoriu care urmează a fi analizat funcție de soluțiile date la capetele principale.

3. Având în vedere dispozițiile OUG nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale și și motivat că pe rolul instanței sunt mai multe acțiuni care au acest obiect pentru care se impune o practică judiciară unitară privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, apreciază că sunt întrunite condițiile legale pentru sesizarea ÎCCJ în vederea dezlegării acestei situații juridice și implicit suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

RECLAMANȚII ..., prin reprezentant legal ..., în contradictoriu cu ..., în calitate de pârâtă, au formulat răspuns la întâmpinare, prin care reiterează că nu au contestat stabilirea salariilor de bază, ci au solicitat stabilirea salariului de bază la nivelul maxim de salarizare existent în plată, utilizat pentru aceleași funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, existent la nivelul ..., așa cum a statuat ICCJ prin Decizia nr. 80/2023.

Astfel, ICCJ a reținut că în interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. J53/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.

În baza celor mai sus arătate, învederează instanței că în ceea ce privește categoria profesională, cererea în această cauză vizează categoria de personal "funcționari publici", încadrați pe funcții publice, din categoria "conducere", care sunt prevăzute din punct de vedere salarial în Legea-cadru nr. 153/2017 în Cap. I lit. A. Salarizarea funcționarilor publici pct. II. Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale.

Instanța poate să observe că referitor la quantumul maxim al salariilor de bază ce se solicită în prezenta speță, cu indicarea funcțiilor similare pentru care se pretind drepturile solicitate, potrivit pct. 39 din Decizia ICCJ nr. 80/2023, în temeiul căroră au formulat acțiunea, în vederea egalizării prevăzute de Decizia mai sus menționată. Curtea Constituțională a reținut la paragraful 32 din această decizie că «nivelul maxim al salariului de bază"...., la care se face egalizarea prevăzută de art. 3' alin. (1) din OUG nr. 57/2015 urmează să se stabilească prin raportare la o funcție similară, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

În ceea ce privește quantumul maxim al salariului de bază ce se solicită, instanța va obliga pârâta să stabilească salariul de bază al reclamanților prin raportare la salariul deținut de un alt salariat cu o funcție similară din cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, din cadrul ..., poz. IA Funcții publice de conducere/ execuție - consilier, consilier juridic, expert, inspector, grad profesional superior, gradație de vechime 5, respectiv de \1.193 lei, pentru considerentele mai sus arătate.

Învvederează instanței că reclamanții pe care îi reprezintă au salariul de bază brut mai mic decât alți colegi din alte instituții din țară încadrați în alte instituții sau autorități publice pe aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale a "funcționarilor publici", respectiv familii ocupaționale de funcții bugetare "Administrație", realizându-se astfel o discriminare între reclamanți și alți colegi cu aceeași încadrare, ca urmare a aplicării greșite a actelor normative succesive emise în materia salarizării, așa cum în mod constant și succesiv au reținut ÎCCJ și CCR.

În situația de față, prin acordarea, în cadrul aceleiași familii ocupaționale, pentru aceeași categorie de personal care îndeplinește aceleași atribuții, a salariilor de bază diferite este încălcat flagrant inclusiv principiul egalității între cetățeni prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. 2 din OUG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

La termenul de judecată din data de 31.10.2024, a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024 pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

- dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din legea nr. 153/2017 raportat la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din același act normativ, nivelul de salarizare al funcționarilor publici din cadrul direcțiilor județene de sănătate publică trebuie să se realizeze la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept:

Potrivit art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62 / 2024, dacă în cursul judecării proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 1 alin. (1) din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se aplică proceselor privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice.

În speță, reclamantii solicită anularea obligarea pârâtei să stabilească salariul de bază la nivelul maxim de salarizare existent în plată utilizat pentru aceleași funcții similare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale existent la nivelul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Așadar obiectul cauzei îl vizează drepturile salariale ale acestei categorii de personal plătit din fonduri publice.

De asemenea, din verificările efectuate, a rezultat că problema de drept menționată nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici obiectul unei sesizări pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în curs de soluționare.

Cu privire la această chestiune, instanța arată faptul că principiul egalizării cu venitul maxim în plată astfel cum a fost interpretat prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în aplicarea Legii nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului, cu modificările ulterioare, nu poate fi preluat mutatis mutandis în litigiile vizând calculul drepturilor salariale în baza Legii-cadru nr. 153/2017, dat fiind faptul că această lege conține o reglementare nouă, ce instituie dispoziții distincte, inclusiv în ceea ce privește principiul egalității care, potrivit art. 6 lit. c) din lege, se înfăptuiește "prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală".

În ceea ce privește punctul de vedere al completului investit cu soluționarea cauzei, se apreciază că acțiunea nu este fondată în raport cu motivele invocate, nefiind îndeplinită condiția ca în aplicarea principiului egalizării, astfel cum este reglementat prin Legea nr. 153/2017, inclusiv prin art. 39, să fie avuți în vedere pentru comparația drepturilor salariale, funcționari publici din cadrul unor instituții sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar.

Funcțiile și atribuții celor două entități, ... și respectiv ..., presupun în mod evident competențe, sarcini specifice, responsabilități diferite.

Își găsesc incidență în argumentarea punctului de vedere și considerentele Deciziei ICCJ nr. 48/2019 pronunțată de Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: „123. Fără a relua considerațiile teoretice și precizările terminologice anterioare, se constată că

textul de lege suscitât impune, în ce privește stabilirea unui nivel maxim de salarizare la nivelul mai multor instituții sau autorități publice, ca acele entități să se afle în subordinea unui ordonator de credite comun, să aibă același scop, să îndeplinească aceleași funcții și atribuții, să se situeze la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar. Toate aceste condiții trebuie să fie îndeplinite cumulativ, așa cum rezultă în mod explicit din articolul precitat.

Față de această situație, Tribunalul apreciază că în cauză este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, astfel că, în baza art. 2 alin. (1) din OUG 62/2024 va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept privind dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din legea nr. 153/2017 raportat la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din același act normativ, nivelul de salarizare al funcționarilor publici din cadrul direcțiilor județene de sănătate publică trebuie să se realizeze la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul

Va suspenda judecarea prezentei cauze până la soluționarea sesizării de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prezenta încheiere se va comunica ÎCCJ și se va comunica prin email către curțile de apel și tribunalele din țară.

DISPUNE

În temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu rezolvarea de principiu a chestiunii de drept constând în: dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea nr. 153/2017, prin raportare la principiile reglementate de dispozițiile art. 6 alin. (1) din același act normativ, nivelul de salarizare al funcționarilor publici din cadrul direcțiilor județene de sănătate publică trebuie să se realizeze la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate.

Suspendă judecarea cauzei formulată de reclamantii ..., prin reprezentant legal Sindicatul ..., în contradictoriu cu pârâta ..., până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării.

Fixează termen administrativ de verificare la data de 30.05.2024.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14.11.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, potrivit dispozițiilor art. 396 alin. (2) C.proc.civ.

Președinte,

.....

Grefier,

.....

Redactat/tehoredactat judecător ...
18.11.2024/4 ex.